

G. Sørensen: Jeg skal kun tillade mig at gjøre nogle faa Bemærkninger. Eftersom Mindretallet ikke har havt Leilighed til paa Grund af den fremrykkede Tid og den Fart, hvormed Lovforslagene skulle føres til Ende, at motivere sin Stilling i Betænkningen, og da vi nu have hørt to af Mindretallets Medlemmer give en noget forskjellig Motivering af deres Stilling, turde det formentligt ikke være tilovers men tværtimod tilladeligt for de rimeligvis faa Medlemmer, som agte at følge Mindretallet, eller det Mindretal, vi sidst hørte, at motivere, hvorfor vi agte at stemme mod dette Forslag. Jeg kunde have forstaaet, om vi havde holdt os til Lovforslaget om Gjenopførelse af Christiansborg Slot som Kongeborg. Ganste vist er jeg enig med det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgtreds (Pinsel), men jeg kunde dog alligevel have forstaaet, at det var blevet vedtaget her i Rigsdagen. Vi endte første Afdeling af denne Samling med en Oplosning og en allerunderdanigst Forestilling; det vilde være i Harmoni dermed, om vi nu endte anden Afdeling af denne Samling med at vedtage at bygge en stolt Kongeborg med Taarne o. s. v. Derimod synes jeg ikke om at tage Rigsdagsbygningen med. Jeg synes, vi staa paa en Tid, hvor der ikke burde være Tale om nu at rejse en mægtig imponerende Rigsdagsbygning, som skal svare til Rigsdagens Stilling og Betydning her i Landet. Jeg synes, vi skulde have ladet det ligge. Jeg vil erindre ærede Medlemmer om det, der staar paa flere af vore gamle Herregaarde, et Ord, som de gamle Godsetere have hndet at sætte ind i Muren:

Her bygge vi Borg og store Fæste,
 Endog vi kun ere fremmede Gæste,
 Men der, hvor vi skulde bygge og bo,
 Der have vi hverken Hjem eller Do.

Jeg synes det er et Ord — disse Herremænd kunne have ment dem mere eller mindre — som svare til Rigsdagens Stilling her. Her hvor vi skulle bygge og have vor egentlige Grund eller Hjem — ere vi ikke her snarere som Gæster, og det endda Gæster, som naturligvis ikke tro selv, at vi ere overordentlig velkomne. Vi faae Lov til at diskutere med den høie Regjering, mer eller mindre venstabeligt, ofte meget venstabeligt, undertiden mindre; vi faae Lov til at tale med, til at fige vor Mening om forskjellige Lovforslag og deslige. Ganste vist er der ogsaa Nogle, som vi aldeles ikke have faaet Lov til at tale med om, Love, hvorm i det Mindste det ene af Rigsdagens Thing ikke faar Lov til at tale med, men ellers de almindelige Lovforslag faae vi Lov til at tale med om i al Venstabelighed. Men naar

disse Gæster blive altfor ubehagelige, og der kommer en Betænkning som f. Ex. den i Januar Maaned, som den høie Regjering ikke synes om, saa blive Gæsterne sendte hjem, og saadan vil det rimeligvis ogsaa ske nu i Diebliffet, hvor det træffer, at vor Nærværelse her virker forstyrrende paa Regjeringens Ønske om at regjere i Overensstemmelse med Forsatningen, og hvor Rigsdagen ikke godt kan være til Stede den 1ste April, uden at det paa en eller anden Maade kommer i Strid med Forsatningen; saa blive vi sendte hjem og saa tager Regjeringen sin Bestemmelse, saa træffer den sin Afgjørelse om, hvad der skal ske uanjet disse Gæster, som den har havt. Derfor synes jeg, at saadan som Rigsdagens Stilling er, kunne vi godt nøies med denne Plads her. Er her ikke Plads nok? Er disse Lokaler ikke imponerende nok til f. Ex. at gjemme provisoriske Lovforslag i; disse Lovforslag, som af Hensyn til Forsatningen, stille sig saa meget fra de andre ganste ordinære, almindelige Love, at de skulle opbevares i det ene af Rigsdagens Thing, og naturligvis i det Thing, som man veed ikke gjør dem Fortræd, men ganste vist heller ikke Gavn, for de maa jo ikke vedtages; de skulle helst ligge, indtil det Hele er forbi. Ere disse Lokaler ikke gode og rummelige nok til det? Er denne Sal, hvori vi her er, f. Ex. med sine Søiler langs Sidevæggene af Fyrretræ, men malede saaledes, at de synes at være virkelig Marmor, er den ikke tilstrækkelig til at være Kamme om Folkethingets Magt og Myndighed, saaledes som det nu er stillet af den høie Regjering, og som Folkethinget har formaaet at hæbde og værgе den. — Vi have voteret her og f. Ex. nægtet den høie Regjering Gensdarmene, de provisoriske Besættingslove o. s. v. Den høie Regjering er vant til at overrasse os, men en Ting tror jeg ikke vil blive overraskende for Nogen, idet det tværtimod vil stemme med, hvad vi ere vante til at vente af den høie Regjering, og det er, at det Første, vi vil faae at høre, efter at vi ere sendte hjem, vil være, at Regjeringen trods vor Nægtelse af Gensdarmene, af Besættningen og de andre Ting siger: Men alligevel skal det vedtages, alligevel skulle disse Bevillinger finde Sted, alligevel skulle de Udgifter afholdes. Naar vi nu vide, at dette er det første Ord, vi høre fra den høie Regjering, efter at vi ere stillet ad efter disse to Maaneders behagelige Sambæren, skulde saa vort sidste Ord her paa dette Sted være, at vi gjøre det første Skridt til at bevilge for den danske Rigsdag en stolt og imponerende Bygning, som rigtig kan vise Omverdenen, By og Land, hvad vi ere for et stolt og imponerende Land,